

Друбла Опаг

Друбла¹ Опаг — один зі старших монахів монастиря Ка-Ньїнг Шедруб Лінг. Він двічі пройшов традиційний трирічний ритрит у печері Асура в Непалі. Лама Опаг отримав чимало настанов від Тулку Ург'ена Рінпоче і слугував монастирю в якості головного майстра співів і церемоній (тиб. *умдзе*) і майстра ритуалів (тиб. *ч'оп'он*). Друбла Опаг так оповідає про своє навчання і практику:

“Я полишив Тибет у 1984 році і вже тоді мав бажання стати монахом. Спочатку вирушив у паломництво по Індії, а тоді в 1985 році дістався Непалу. Під час паломництва по святих місцинах Непалу я відвідав печеру Асура, де відбулася моя перша зустріч з Тулку Ургеном Рінпоче. Коли сказав йому, що хочу стати монахом, Рінпоче схвалив мій намір і відправив мене до Чок'ї Ньїми Рінпоче в монастир Ка-Ньїнг Шедруб Лінг, що біля ступи Боднатх. Ось так я прийняв обітницю монаха від Чок'ї Ньїми Рінпоче. Мені тоді був 21 рік.

1 Тибетське слово “Друбла” — це поважне звернення до лам, які є ритритними майстрами-наставниками, вирізняються своїм рівнем практики й майстерністю в ритуалах.

В той час в Ка-Ньїнзі не було *шедри* (монастирського коледжу). Монахи вивчали тибетську мову і виконували ранкову і вечірню *пуджі* (ритуальні практики і щоденні молитви), і час від часу по запрошенню робили пуджі вдома у мирян. Тож ми мали знати напам'ять тексти тих практик і молитов, оце і все навчання. Втім у ті роки в нашому монастирі було декілька освічених Кхенпо, й іноді вони давали коментарі на різні тексти. Але регулярних уроків, як зараз, в нас тоді не було.

Коли я став монахом при монастирі, у мої перші обов'язки входило наливати чай, потім під час пудж грав на *г'ялінзі* (*г'ялінг* — один із ритуальних духових музичних інструментів). Потім, коли навчився від Лами Пуце Пема Таші вівтарному мистецтву, деякий час я виконував обов'язки *ч'юпона* (майстра ритуалів). Потому впродовж 2-3 років я був *умдзе* (майстром співів), а тоді ще 2 роки виконував обов'язки *ч'отрінпи* (той хто слідкує за дисципліною).

Після того я розпочав свій перший трирічний ритрит у печері Асура. А коли минуло три роки після завершення першого ритриту, там само в Асурі я виконав другий трирічний ритрит. Мій корінний вчитель — Тулку Ург'єн Рінпоче. На той час, коли я пішов у перший ритрит, Рінпоче вже не було з нами. Тож для трирічного ритриту я отримав всі необхідні посвяти від Чоклінга Рінпоче, а вчення і настанови — від Чок'ї Ньїми Рінпоче. Під час ритриту нашим *друб'юном* (ритритним майстром) був Тулку Джямпал Дордже.

Зараз я живу в монастирі Ка-Ньїнг Шедруб Лінг, приймаю участь в регулярних пуджах. Впродовж останніх 5 років моїм головним обов'язком було давати вчення по *ньондро* (підготовчим практикам) під час щорічних одномісячних ритритів по ньондро, які наш монастир проводить для місцевої сангги (переважно непальців). Зараз багато хто з учасників цих групових ритритів продовжують робити ньондро вдома, тож я їх консультиую, коли в них виникають питання щодо практики.

Окрім цього, за настановою Пакчока Рінпоче ми зараз готуємо нове видання Чоклінг Терсару (тибетською мовою). Тож я перевіряю, вичитую тексти-*печі*, виправляючи помилки.

Багато разів я подорожував до Малайзії, де давав вчення по садгані "Трінле ньїнгпо" і підготовчим практикам ньондро. Кілька разів був у Сінгапурі й Тайланді. У Бангкоці я навчав ньондро. Також їздив до В'єтнаму, Індонезії та Гонконгу, але там я не давав вчення —

супроводжував Пакчока Рінпоче в якості помічника. Також у Непалі я викладав на Ритуальних курсах з вивчення садгани “Трінле ньінгпо” (ці курси Інститут Сам’є щорічно організовує для учнів з усього світу)”.

<https://samyeinstitute.org/instructors/drupla-opak/>